

TUTUKLU VE SERBEST RUHLAR (3)

(...dünden devam)

Esasen ölüm, her canın, bedenini bırakıp kalkması, Rabbinin huzurunda durmasıdır. Zaten kıyâmet ayağa kalkmak, durmak demektir ki burada kıyâmet ile, Allah'ın dîvânında durup hesap vermek kastedilmiştir. Biz bu sözlerle asıl ruhların bedenlere sokulup bedenlerin kaldırılışı demek olan büyük kıyâmeti inkâr etmiyoruz. O da umumî kıyâmettir. Onun zamanını Allah'tan başka kimse bilmez. Ama fert fert her insan için daha önemli olan, herkesin kendi kıyâmetidir. Yani bedenden ayrılan ruhunun, Allah'ın Dîvânında durup hesap vermesidir ki bu da ölümle başlar. Rûh bedenden ayrılıp nîmet veya azap içine gider. Beden ise çözülerek elemanlarına ayrılır ve temel elemanları olan toprak maddelerine karışır. Fertler için kıyâmet ölüm ile başladığından bu hitâbın, ölüm sırasında olması, kıyâmette olacağına aykırı değildir. Ölüm ile âhiret âlemi başlar. Rûh Rabbine gider, O'nun huzurunda durur, hesabını verir: Ya kolay veya güç.

Hesabın ve azabın veya cennetin ölümle başladığını Firavun'nun durumunu anlatan şu âyet de gösterir: *"45- Allâh Musâ'yı, onların kurdukları tuzakların kötülüklerinden korudu ve Firavun âilesini, azâbın en kötüsü kuşattı :46- Ateş! Sabah akşam ona sunulurlar. Kıyâmet koptuğu gün de: 'Firavun âilesini azâbın en çetinine sokun!' (denilir)."* (Mü'min: 45-46)

Daha çok ayrıntı için **"İnsan ve İnsan Üstü Varlıklar"** veya **"Görünmez Alemin İzleri"** adlı eserime bakınız.
